

POLITISK HORISONT

Stærke værdier - sund økonomi

Konservative

**Bendt
Bendtsen**
I kamp
med Kina

**Merkel og
Sarkozy**
Løsningen
på EU's krise

Lene Espersen
Tag jer sammen
Grækenland

Connie Hedegaard
**Med grønne
fingre i EU**

Politisk Horisont nr.4
December 2011

PLUS GÆSTEPEN · QUIZ · EUROPA-MESSE · EUROENS FREMTID · GRØN ENERGI

EU hvad nu?

Det fælles europæiske projekt bliver for alvor testet i denne tid. Mange holder vejret og håber stormen vil aftage, og at en holdbar og konstruktiv aftale kommer i hus inden længe. Den foreløbige aftale fra rådsmødet den 8.-9. december har allerede skabt mere ro. Skeptikerne vil derimod udnytte lejligheden til at lede efter skrøbelighederne og splittelser i det europæiske fundament. Jeg var dog noget forundret over den splittelse, der indfandt sig i den danske regering, der jo gerne skulle finde melodien forud for det danske EU-formandskab.

Villy Søvndals solomelding om, at Danmark ikke kan tiltræde EU-aftalen om at stabilisere den finansielle situation i Europa, er helt i strid med statsministrens melding om, at det kræver nærmere analyser og drøftelser i Folketinget. Det er beklageligt, at udenrigsministeren har sat sig selv uden for det konstruktive og brede samarbejde.

Jeg synes grundlæggende, det ser ud til at være en god og nødvendig aftale, der er indgået på topmødet 8.-9. december. Aftalen er nødvendig for at genoprette tilliden til europæisk økonomi - og dermed også den danske. At stå uden for aftalen vil svække markedernes tillid til dansk økonomi, og vores kreditværdighed vil blive forringet. Det ville jo være som at sende et signal om, at Danmark vil kunne finde på at føre en mere lempelig finanspolitik end euro-landene. Derfor må vi også, så vidt muligt, gå med i en aftale sammen med de 17 eurolande. Vi kan naturligvis ikke tage endelig stilling, før vi kender den juridiske version af aftalen, der er ved at blive udarbejdet og dermed ved, hvilke konsekvenser, den vil have for Danmark og det danske euro-forbehold.

Samtidig må vi huske på, at det danske medlemskab af Den Europæiske Union giver os en indflydelse på udviklingen i den samlede europæiske region, som vi ikke ville have fået uden.

Tværtimod ville det svække os at stå uden for det europæiske samarbejde.

Det Konservative Folkeparti ønsker helt grundlæggende at bevare Danmark som en stærk og selvstændig nation og beskytte vores værdier, som de udspringer af vores kristne kulturarv. Frihed, privat initiativ, personligt ansvar, men også ansvar for næsten og de socialt udstødte, er værdier, som ligger dybt i os. Men det er også værdier, som vi i høj grad deler i Europa og som gør, at vi har et stærkt værdifællesskab. Kombinationen af økonomisk drivkraft og social ansvarlighed, ikke blot som mennesker, men som samfund, er noget af det, der skal binde os sammen fremover og danne modvægt til mere liberalistiske markeds kræfter fra fx de nye vækstøkonomier i Øst.

At EU i dag består af hele 27 medlemslande, og flere står på spring, er et klart udtryk for, at det er en fordel at have et forpligtende samarbejde mellem selvstændige lande. Danmark har markant flere fordele ved at være med i det europæiske samarbejde end ved at stå udenfor.

Gennem EU-samarbejdet har vi skabt det indre marked, der er en kæmpe fordel for både forbrugere og virksomheder i EU. Det indre marked har skabt større konkurrence og øget vareudbuddet og dermed sikret lavere priser for forbrugerne. Vi har fået fri bevægelighed på tværs af grænser for såvel varer, kapital, tjenesteydelser som personer. Vi har fået fælles miljølovgivning, der skaber lige konkurrencevilkår for de europæiske virksomheder og sikrer et bedre og sundere miljø på tværs af grænser. Og vi har fået fælles kriminalitetsbekæmpelse på tværs af grænser, som gør det sværere for internationale bander at operere i EU og for terrorister at begå terror. Og ikke mindst har vi sikret Europa mod nye krige.

Men for Det Konservative Folkeparti er det også helt afgørende, at samarbejdet sker under respekt for nationalstaten. Det må f.eks. være sådan, at landene selv vælger de instrumenter, de vil bruge til at nå de fælles økonomiske målsætninger. Alle lande skal have frihed til at disponere over deres egne finanslove.

Vi er en del af Europa, og vi skal også i fremtiden være en del af EU. Netop som tilhængere af EU har vi en forpligtelse til at være kritiske deltagere og påpege forhold, der kan være bedre, ligesom vi vil værne om nærhedsprincippet, så beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt. Vi ønsker ikke et Europas Forenede Stater, men derimod - som de Gaulle udtrykte det - et Fædrelandenes Europa.

Lars Barfoed

POLITISK HORIZONT

Ansvarshavende redaktør

Martin Dahl

Redaktør

René Gyldensten

I redaktionen

Henrik Hilleberg

Henrik Weiglin

Ida Ruge-Andersen

Lone Vibe Nielsen

Mette Fjord Sørensen

Mikkel Kay Petersen

Peder E. Jepsen

Peter Mark Lundberg

Søren Mølgård

Politisk Horisont

Det Konservative

Folkeparti, Christiansborg

1040 København K

Telefon 33 37 43 44

Telefax 33 93 37 73

E-mail

horisont@konservative.dk

Design og layout

Morten Svendsen

Aller Client Publishing

Allercp.dk

Forsidefoto

Helle Moss

Tryk

PR Offset Aps

Adresseændringer

sendes til

medlem@konservative.dk

Indhold december 2011

EU og Kina En kamp om markeder, værdier og mineraler	4	6 Spørgsmål til EU-ordfører Lene Espersen Prioriteter under dansk EU-formandskab	18
Euro'ens fremtid Skelsættende dage i EU-samarbejdet	6	Importeret energi hæmmer Europas vækst Interview med Connie Hedegaard	20
Tour de Bruxelles Studietur til den europæiske hovedstad	7	Dansk EU-formandsskab i en krisetid Gæstepen fra europaminister Nikolaj Wammen	22
Eurosamarbejdet må bevise sin holdbarhed Læs Robert Spliid's debatindlæg	8	Opslagstavlen Partikontoret flytter til Christiansborg	23
Europa i en krisetid Stort medlemsarrangement i Den Sorte Diamant	10	I praktik hos Bendt Livet i Bruxelles	24
EU's vej mod en grøn, bæredygtig økonomi Interview med Bendt Bendtsen	12	EU rykkede ind på Nationalmuseet Europamesse med 1000 folkeskoleelever	25
Merkel og Sarkozy til EPP-kongres Reportage fra Konservativt topmøde i Marseilles	14	EU-Quiz Test din viden om EU	26
Også fokus fra USA Barfoed mødte T-Paw	16	Kryds & Tværs I EU-udgave	27
Det Europæiske Folkeparti Europæisk, konservativ politikformulering	17		

EU og Kina

– en kamp om markeder, værdier og mineraler

EU's fremtid afhænger i høj grad af Kina – på godt og ondt. Landets gigantiske marked med ekspresvækst og mere end en milliard forbrugere er tillokkende for trængte europæiske virksomheder. Men samtidig står Kina på spring til politisk og økonomisk at overhale EU-landene indenom.

Reelt er der risiko for en global handelskrig. Også værdimæssigt er der meget på spil. Og der er god grund til ikke at undervurdere den indflydelse, som Kina kan få på resten af verden. Samtidig er det vigtigt med europæisk sammenhold, og her kan Danmark spille en aktiv rolle. Det understreger Bendt Bendtsen, medlem af Europa-Parlamentet for Konservative.

For der er ikke tvivl om, at Kina er et land, der vækster utroligt hurtigt, påpeger Bendt Bendtsen på spørgsmålet om, hvordan forholdet mellem Kina og EU vil udvikle sig de kommende tre-fire år – og hvor Kina er om ti år.

“Der bor 1,3 milliarder mennesker i Kina, mens der bor 500 millioner i EU. Kina er ligeledes godt i gang med at omsætte deres stigende økonomiske formåen til politisk magt. EU er stadig verdens største økonomi, men vi vil blive overhalet af Kina i løbet af få år. Jeg er overbevist om, at Kina om få år kommer til at spille en større rolle end EU i verden. Ikke mindst gennem deres offensive udenrigspolitik, hvor statsstøttede virksomheder investerer massivt i andre lande,” siger Bendt Bendtsen.

Kina i fuld fart frem

Kinas fremdrift illustreres af, at det kun er ti år siden, at begrebet BRIC-landene blev lanceret af den store amerikanske investeringsbank Goldman Sachs som en anerkendelse af, at det var i Brasilien, Rusland, Indien og Kina, at

“For trods udsigterne til gode eksportmuligheder til det boomende kinesiske marked, er der god grund til at EU-landene står sammen, så Kina ikke løber det europæiske fællesskab over ende.”

væksten ville ligge i de kommende år, understreger han.

“I min tid som minister har jeg været på flere delegationsrejser til Kina og her oplevet den store fremgang, selv om rejserne var med korte mellemrum. Så jeg vil ikke vove mig ud i et forsøg på at forudsige, hvilken rolle landet spiller om ti år. Men man gør klogt i ikke at undervurdere den indflydelse, som Kina kan få på resten af verden,” siger Bendt Bendtsen. Det oplagt store handelspotentiale er ifølge Bendt Bendtsen den største mulighed ved den øgede integration mellem de to regioner, der traditionelt har mange handelsrestriktioner over for hinanden. Desuden kan europæerne lære Kina mange ting, vurderer han.

“Når danske virksomheder producerer i Kina, forventer de, at det bliver gjort under ordentlige forhold. Det er noget, de kinesiske virksomheder skal lære, men det er i ligeså høj grad den menige kineser, der skal lære, at vedkommende har rettigheder. EU har ligeledes været med til at påvirke Kina til at indlede egne forsøg med et kvotehandelssystem for CO₂-udledning,” siger Bendt Bendtsen.

Frygt for global handelskrig

Omvendt er den største umiddelbare udfordring Kinas handelspolitik, som er tæt bundet sammen med deres værdier, hvilket gør det svært at påvirke dem udefra.

“Der findes eksempler på, at Kina kræver, at europæiske virksomheder producerer i Kina, hvis de vil sælge til det attraktive kinesiske marked. Det betyder, at arbejdspladser flytter ud af Europa. Der findes også eksempler på, at kinesiske statsstøttede virksomheder vinder offentlige udbud i europæiske lande, fordi de kan tilbyde en lav pris som følge af den store statsstøtte, de får. Der er altså også områder, hvor vi i Europa skal

tænke over, hvordan vi skal tilpasse os den nye virkelighed,” siger Bendt Bendtsen.

Og det er vigtigt, at Danmark – hvis vi skal påvirke udviklingen i den rigtige retning – deltager aktivt i EU-samarbejdet. For som et lille land kan Danmark ikke alene gøre meget i forhold til Kina, lyder konklusionen.

“Der er en reel fare for, at vi får en global handelskrig i løbet af det kommende årti. Danmark skal gennem EU arbejde for, at vi ikke vedtager protektionistiske tiltag. Det kan blive meget svært, da lande som Tyskland og Frankrig bliver mere og mere bange for den fremtidige udvikling. Områder som forskning, klima og landbrug er på EU-plan i reel fare for at udvikle sig i en meget protektionistisk retning. Vi skal derfor som danskere holde på vores værdier og klø på,” siger Bendt Bendtsen.

Jagt på grønlandske mineraler

Netop Kina-problematikken spiller en stor rolle i Bendt Bendtsens daglige arbejde. Her arbejder han sammen med flere politikere, som med god grund er bange for, at deres land taber arbejdspladser til Kina. Og det er bemærkelsesværdigt, at selv borgerlige politikere begynder at agere protektionistisk, selv om de store europæiske erhvervsorganisationer forsøger at bekæmpe de snævre nationale interesser med næb og klør, fordi de kun er interesseret i mere samhandel, bemærker han.

Og der er meget på spil. I en verden, hvor vore ressourcer bliver mere og mere knappe, er der en reel fare for, at kineserne gennem protektionistiske tiltag afskærer os fra vigtige mineraler, lyder advarslen.

“Her er det vigtigt, at EU ikke går med på den leg, for vi skal agere som det gode eksempel, der kæmper for mere frihandel på globalt plan,” siger Bendt Bendtsen.

Som et konkret eksempel nævner Bendt Bendtsen de sjældne stoffer, som er nødvendige i produktionen af blandt andet smart

phones og grøn energiteknologi. Her står Kina i dag for 97 procent af udvindingen, men begrænser europæiske virksomheders adgang til dem.

"Samtidig oplever vi nu, at kineserne er meget interesseret i at få lov til at udvinde disse sjældne metaller på Grønland. Derfor er det vigtigt, at EU presser på for at eventuelle udvindinger af metaller i tredjelande generelt skal stilles til rådighed for det frie marked," siger Bendt Bendtsen.

Senest har den konservative EU-parlamentariker skoset den nye danske regering for at sove i timen i forhold til at forhindre kineserne i egenhændigt at kapre de grønlandske metaller.

"Regeringen skal tale for et samarbejde mellem EU og Grønland, der indebærer udvikling af råstoffer. Det drejer sig om, hvorvidt vi i Europa fortsat skal have adgang til at udvinde råstoffer, som er uundværlige i moderne industriproduktion. Og netop fordi Grønland er omdrejningspunktet, er et dansk engagement nødvendigt på Europas vegne. Det er en hastesag, hvis udfald er ufatteligt skæbnesvangert for Europas fremtid," siger Bendt Bendtsen.

Behov for europæisk sammenhold

For trods udsigterne til gode eksportmuligheder til det boomende kinesiske marked, er der god grund til at EU-landene står sammen, så Kina ikke løber det europæiske fællesskab over ende.

"Jeg har helt tiden ment, at EU skal agere, som en international spiller, der kan give USA og Kina modvægt. Det er derfor helt klart, at behovet for EU ikke er blevet mindre i de seneste år. Jeg vil hjertens gerne have, at europæiske virksomheder nyder godt af samarbejdet med Kina og det store marked, der findes derude. Men det skal foregå på ordentlige vilkår. Her kommer EU til at spille en vigtig rolle," siger Bendt Bendtsen.

Derudover skal vi huske på, at kinesernes fremfærd i tredjelande gør, at det er kinesiske værdier, der bliver udbredt.

"De europæiske værdier om frihed og demokrati kan således tabe terræn, hvis ikke vi står sammen. Jeg tror særligt, at konservative vil have en interesse i, at vi kæmper for disse basale rettigheder, samtidig med at vi sikrer en god europæisk position fremover," siger Bendt Bendtsen.

Kinesiske værdier slår igennem

Ingen træer vokser som bekendt ind i himlen – og selv det kinesiske økonomiske eventyr kan vise sig at få en afslutning. I hvert fald er økonomer nu begyndt at tale om udsigten til en blød kinesisk landing, begyndende boligboble og stigende social uro. Og der er da også en risiko for, at Kina om få år løber ind i en nedtur, der ligner den, Europa lige nu kæmper med, erkender Bendt Bendtsen. Det tidligere

kommunistiske land har i dag et økonomisk system, som er blevet udviklet på meget få år. Ikke desto mindre er der en store forskelle på Europa og Kina, herunder især det politiske system og borgerne, vurderer han.

"Europæerne er verdensmestre i livsstil. Vi har verdens bedste designere og restauranter, mens de i Kina har borgere, der gerne arbejder 70 timer om ugen i et farligt arbejdsmiljø. I Europa findes et fokus på individet, som man ikke kender til i Kina. Hver enkelt kineser vil gøre hvad som helst for fællesskabet og

"Der findes eksempler på, at Kina kræver, at europæiske virksomheder producerer i Kina, hvis de vil sælge til det attraktive kinesiske marked. Det betyder, at arbejdspladser flytter ud af Europa."

dermed også komme ud af en eventuel krise, uanset hvilke velfærdsgoder, der måtte blive taget fra dem. I Europa ser de fleste ikke velfærdsgoder som privilegier, men som noget man har krav på uafhængig af, hvordan en given økonomisk situation ser ud."

"Jeg har helt tiden ment, at EU skal agere, som en international spiller, der kan give USA og Kina modvægt."

Euro'ens fremtid

En ny europagt vedtaget på EU-topmødet den 8.-9. december sætter helt nye standarder for finanspolitisk samarbejde i EU.

Eftalen dækker i første omgang alene eurolandene, men det er intentionen, at også ikke-eurolande deltager. Fra dansk side afventer man den endelige, juridiske udformning af aftalen før en endelig stillingtagen, men aftalen er uden tvivl nødvendig for at genskabe markedernes tillid til europæisk økonomi - og dermed den danske.

Topmødet i Bruxelles den 8.-9. december var på mange måder et historisk topmøde. Europa befinder sig i sit livs økonomiske krise, og med en euro på randen af sammenbrud, var det helt afgørende, at der på mødet blev truffet store og skelsættende beslutninger, som kunne genoprette markedernes tillid til europæisk økonomi, ikke mindst euroen.

Udfaldet af mødet var nok ikke det, de fleste havde håbet på, nemlig en samlet aftale mellem de 27 medlemslande - men derimod en mellemstatslig aftale uden for traktaten, som i første omgang dækker de 17 eurolande. Storbritannien modsatte sig af nationale årsager, og dermed faldt en samlet aftale. Til gengæld er aftalen åben for ikke-eurolande, og derfor skal bl.a. Danmark nu beslutte, om vi vil være med i aftalen, der har til hensigt at styrke den finanspolitiske disciplin i EU med indgåelse af en egentlig "finanspolitisk pagt" og øget koordinering af de økonomiske politikker.

Konkret indebærer den ny europagt, at de nationale, offentlige budgetter skal være i balance eller overskud, hvilket vil blive målt på, at det årlige strukturelle underskud - hvor

der tages højde for konjunkturudsving - ikke overstiger 0,5 pct. af det nominelle BNP. (En nærmere definition af "det strukturelle underskud" udestår).

Reglen skal skrives ind i de nationale lovgivninger og medføre en automatisk korrektionsmekanisme i tilfælde af større underskud end det lovlige (Der lægges op til, at EU-domstolen får beføjelser til at overvåge, at reglen indskrives). Medlemslande med uforholdsmæssigt store underskud, som i forvejen er sat under administration (som fx Grækenland), vil være forpligtede til at fremsende et økonomisk

program til Kommissionen, hvor der redegøres for, hvordan man med strukturelle reformer har til hensigt at rette op på underskuddet. Implementering af programmerne vil skulle overvåges af Kommissionen og Rådet.

Ligeledes vil det fremover have automatiske konsekvenser, hvis et medlemsland overskrider loftet for 3 procents underskud på de offentlige budgetter, som vedtaget med Vækst- og Stabilitetspagten.

Europagten bygger videre på redningsplanen fra oktober

Aftalen bygger videre på nogle af de tiltag, der blev vedtaget på topmødet i oktober, hvor EU's ledere blev enige om en første redningsplan, der skulle sikre eurofællesskabet mod statsbankerot og redde euroens fremtid.

Aftalen indeholdt bl.a. en nedskrivning af Grækenlands gæld med 50 pct. (Europas banker har tidligere frivilligt indvilliget i at ftergive 21 pct. af Grækenlands gæld), øget rekapitalisering gennem skærpede likviditetskrav (9 pct. mod tidligere 4 pct.) til de europæiske banker for at modvirke gældskrisen, styrkelse af den europæiske redningsfond EFSF med et mål om at øge udlånskapaciteten fra 440 milliarder til 1000 milliarder euro (fonden blev oprettet som en reaktion på gældskrisen i Grækenland) samt øget kontrol med de nationale finanslove - i første omgang for lande med store økonomiske underskud og gæld som Italien, Grækenland og Portugal.

Kontrollen med de nationale finanslove vil fremover dække alle euro-lande - og eventuelt øvrige lande, der går med i aftalen.

Den ny europagt vil have konkret betydning for Danmarks indflydelse, idet det kan marginalisere Danmark og de øvrige ni lande uden for euroen at stå uden for aftalen, ligesom aftalen vil have stor betydning for dansk og europæisk økonomi.

Konservative afventer nu en endelig juridisk udformning af aftalen før en endelig stillingtagen.

Gældskrisens betydning for Danmark

Den økonomiske modvind, som ramte dansk økonomi lige efter sommerferien, kan ifølge førende økonomer tage til i styrke frem mod nytår, hvis uroen omkring Grækenland blusser op igen eller den økonomiske situation i Spanien forværres.

I værste fald kan det give en nedtur, der kan måle sig med krisen, som ramte os i efteråret 2008. Dengang gik ifølge Danske Bank over 150.000 job tabt, lige som velstanden dykkede med voldsomme 7,5 procent, hvilket er en af de største nedture, der nogensinde er set herhjemme. Får krisen fat i verdensøkonomien, og svækkes tilliden til banksektoren, vil det bestemt ikke være godt for Danmark. Denne gang har vi ikke de samme muligheder for at stå imod som i 2008. Renten er allerede sænket ganske betydeligt, og finanspolitikken er blevet lempet mange steder.

Euroens og Europas fremtid afhænger nu bl.a. af, om Spanien får styr på deres arbejdsløshed, om Grækenland kan bruge nedskrivningen af deres gæld til at kickstarte landets økonomi og om Italien kan gennemføre en økonomisk slankekur, samt hvorvidt den mellemstatslige aftale om styrket finanspolitisk samarbejde i EU vil få den effekt, som Sarkozy og Merkel så inderligt håber på.

"Jeg troede faktisk, det var en ferie med indhold, vi skulle på – men det viste sig at være effektivt, inspirerende og lærende"

Per Godiksen, deltager på turen

EU på 3 dage –
er det muligt?

Tour de Bruxelles

– studietur til den europæiske hovedstad

Den 22.-25. november tog undertegnede med 30 medlemmer på studietur til Bruxelles. Programmet var tæt pakket, og der var ikke tid til mange belgiske øl i solen på Place Luxembourg, før vi havde vores første besøg i Parlamentet. Konservatives medlem Bendt Bendtsen, og Socialdemokraternes Dan Jørgensen, fortalte om deres arbejde og beskrev de store udfordringer, EU står overfor.

Kæmpe udfordringer i Europa

Skulle nogle have følt, at de var sluppet langt væk hjemmefra, fri for alle bekymringer, blev de hurtigt mindet om den økonomiske krises alvor.

"Vi har kæmpe, kæmpe udfordringer i Europa", betonede Bendt Bendtsen, og gav nogle eksempler på, hvordan Kommissionen har taget initiativ til ny regulering, der skal forsøge at dæmme op for de værste, økonomiske konsekvenser af de frie kapitalmarkeder og genskabe tilliden og væksten i Europa. Senest er kapitalkravsdirektivet et eksempel på regulering, affødt af den finansielle krise.

Bendt Bendtsen beskrev også, hvordan man arbejder godt sammen på tværs af politiske grupper i Parlamentet, og hvordan de danske medlemmer derfor har et godt samarbejde, trods forskellen i partitilhørsforhold. Det er alt andet lige en fordel, når der kun sidder 13 danske medlemmer ud af 751.

De rigtige kontakter

Bendt Bendtsen understregede dog også, at størstedelen af den politiske indflydelse får man ikke ved at stemme i salen, men ved at have de rigtige kontakter – altså ikke så forskelligt fra hjemme. I Parlamentet gælder det fx om at have gode kontakter til de politiske ordførere i grupperne, som skal fremlægge Parlamentets holdning til ny lovgivning.

Lobbyister er ikke så fæle endda

Efter en forholdsvis let forfølgelig førstedag, blev programmet intensiveret på andendagen. Her stod dagen både på besøg hos Kommissionens besøgstjeneste, oplæg ved Den Danske EU-Repræsentation, som er ministerierne forlængede arm i Bruxelles, oplæg ved klimakommissær Connie Hedegaard samt oplæg ved nogle af Bruxelles mange lobbyister. Dels Cabinet DN, som er en konsulentbaseret lobbyvirksomhed i Bruxelles, dels Dansk Industri, der har kontor i Bruxelles.

Mens Kommissionens besøgstjeneste og Den Danske EU-Repræsentation tog sig af den generelle introduktion til EU's institutioner og budget, herunder den forkætrede landbrugsstøtte samt introduktionen til dansk EU-formandskab, var det, der overraskede mest, nok indføringen i lobbyisternes verden.

Ingen penge under bordet

Både Cabinet DN og Dansk Industri søgte

ihærdigt at aflive myten om lobbyisme som noget hemmelighedsfuldt og mystisk og understregede, at lobbyisme hverken er penge under bordet eller dyre middage.

Snarere er lobbyisme ifølge partner i Cabinet DN, Jacob Lund Nielsen, et "håndværk", hvor man – på vegne af sine kunder (typisk virksomheder og brancheorganisationer) – stiller viden og information til rådighed for beslutningstagerne, sådan at de på det grundlag kan træffe bedre beslutninger. Beslutninger, som kan have store økonomiske konsekvenser for virksomhederne.

Der er ifølge Jacob Lund Nielsen meget langt fra dem, som laver reglerne, til dem, som påvirkes af reglerne, hvorfor lobbyisters fremmeste opgave er at agere en slags "ambassadører for virkeligheden".

Ikke mange danske virksomheder er repræsenteret med eget kontor i Bruxelles. De er afhængige af, at især deres brancheorganisation varetager deres interesser i EU-systemet. Men for visse virksomheder, der har helt særlige interesser i en sag, kan det være nødvendigt at gå skridtet videre og få et konsulentfirma som Cabinet DN til at varetage deres interesser.

Dansk Industri (DI) har lavet en opgørelse, som viser, at mere end 70 pct. af EU's lovgivning påvirker dansk erhvervsliv.

Eurosamarbejdet må bevise sin holdbarhed før dansk tilslutning

I kølvandet på finanskrisens udbrud i 2008 voksede danskernes tilslutning til euroen markant, fordi den fælles valuta viste sig som et effektivt bolværk mod spekulative angreb. Mens det i 80'erne og 90'erne lykkedes spekulanterne at tvinge adskillige europæiske valutaer i knæ, lykkedes det euroen at sikre stabilitet.

Med staternes nødtvungne støtte af det ramponerede banksystem udviklede finanskrisen sig imidlertid i løbet af 2010-11 til en statsgældskrise. Det lykkedes ikke euroen at bremse denne udvikling, og det fik den folkelige tilslutning til euroen til at styrtdykke.

Euroens øjeblikkelige krise ændrer dog ikke ved fællesvalutaens langsigtede fordele. I virkeligheden er euroen blot et resultat af 17 landes beslutning om at gøre det samme, som Schlüter-regeringen gjorde i 1982. Nemlig at fratage politikerne retten til at nedskrive værdien af befolkningens betalingsmidler og dermed manipulere med priser og formueværdier. I 11 år havde skiftende socialdemokratiske regeringer set passivt til, mens konkurrenceevnen faldt, og gælden steg. I stedet for at gøre noget ved konkurrenceevnen og det offentlige overforbrug, valgte regeringen at gøre danskerne fattigere med "den brede pensel".

Devalueringer har nemlig den uheldige effekt, at de ikke skelner mellem dem, der gør det godt og dem, der gør det skidt, for hele økonomien får den samme medicin. Virkningen kan nok bedst illustreres med et eksempel. Lad os forestille os en virksomhed, som sælger et produkt, der ikke længere er konkurrencedygtigt på prisen. Halvdelen af medarbejderne er ganske vist veluddannede og produktive, men den anden halvdel har lav produktivitet og udgør virksomhedens egentlige omkostningsproblem. For atter at få styr på omkostningerne, beslutter virksomhedens ledelse sig imidlertid for at sænke alle medarbejdernes lønninger med 10 pct. - altså samme fremgangsmåde, som hvis regeringen havde devalueret kronen med 10 pct.

Fast kurs gav gode rammebetingelser
Ingen virksomhed ville formentlig vælge

denne løsning. Det rigtige er naturligvis at uddanne de uproduktive medarbejdere eller, hvis det ikke er muligt, at erstatte dem. Og skal der endelig røres ved lønnen, er det logisk kun at sætte den ned for de uproduktive, mens de produktive måske ligefrem fortjener en lønforhøjelse. Med fastkurspolitikken besluttede Danmark sig for, at regeringen skulle holde sig til at sikre gunstige rammebetingelser for erhvervslivet, mens den enkelte virksomhed selv måtte påtage sig ansvaret for den omkostningsmæssige konkurrenceevne.

Fastkurspolitikken skabte stabilitet og sikkerhed, for både import- og eksportvirksomheder havde nu én ubekendt mindre at arbejde med. Førhen kunne de ganske vist valutasikeye, men kun de næste få måneders køb og salg - en fremtidigt størrelse, de i øvrigt ikke engang kendte med sikkerhed. Med fastkurspolitikken kendte danske virksomheder afregningsprisen for langt størstedelen af de handlede varer, og de kunne derfor med større sikkerhed investere i kapacitetsudvidelser.

Boligejere med blod på tanden

Til at starte med var fastkurspolitikken ikke uden problemer. Når man binder sig til den tyske mark, må man også føre en stabilitetspolitik på linje med den tyske. Det havde vi endnu ikke lært i Danmark i begyndelsen af 80'erne. Vi havde vænnet os til et renteniveau på op mod 20 pct., og da renten styrteddykkede som følge af fastkurspolitikken, fik boligejerne blod på tanden. Det havde endnu ikke mentalt forankret sig i befolkningen, at den lavere rente var en følge af fastkurspolitikens lavere inflation. Realrenten var fortsat høj, men den lavere nominelle rente fik ikke desto mindre danskerne til at starte en veritabel forbrugsfest.

Forbrugsvæksten fik betalingsbalanceunderskuddet til at eksplodere, og Schlüter så ingen anden udvej end at opdrage danskerne til "tysk mådehold" gennem kartoffelkuren. Selv om fastkurspolitikken allerede blev pro-

Det er en myte, at de sydeuropæiske lande og Irland har haft et ukontrolleret overforbrug.

klameret i 1982, gennemgik dansk økonomi derfor først den nødvendige strukturforandring i årene 1986-92. Siden har ingen ansvarlige politikere bestridt det fornuftige i, at vi har afskrevet os muligheden for at devaluere i forhold til d-marken (siden 1999 euroen).

Fordelen ved at være et lille land

Den danske tilpasningsproces i slutningen af 80'erne gik forholdsvis upåagtet hen i resten af verden - endnu en gang en fordel ved at

Skal EU til at blande sig i finansloven? Både ja og nej. Det bliver aldrig EU's opgave at diktere det enkelte lands skattetryk og udgiftsniveau.

være et lille land. Helt så upåagtet har det seneste års krise i euro-landene ikke været. Men i bund og grund er problematikken den samme.

I forbindelse med overgangen til euroen oplevede Spanien og Irland et fald i den ti-årige rente fra 9-10 pct. til blot 4 pct., og i begge lande reagerede borgerne præcist på samme måde som danskerne i begyndelsen af 80'erne. Den (nominelt) lave rente fik byggeriet til at boome, og var finanskrise ikke kommet, kunne det hele såmænd være endt godt. Finanskrise havde imidlertid et omfang og en rækkevidde, som ikke er set siden 30'ernes store depression. Byggeindustrien i begge lande kollapsede, og de to landes banker blev derfor ramt ekstraordinært hårdt. Staten måtte træde til med massiv støtte. Mens både Spanien og Irland havde lav offentlig gæld og overskud på statsfinanserne før finanskrise, eksploderede gælden, og overskuddet blev i begge lande vendt til et blodrødt underskud.

Op til finanskrise var statsfinanserne også under bedring i Italien og Portugal, men i modsætning til Spanien og Irland var der ikke optræk til en boligboble. Til gengæld var der endnu ikke kommet rigtig gang i velfærdsreformerne i de to lande, og da finanskrise slog ud i en bred tillidskrise, rantes først Portugal, sidenhen Italien. Var finanskrise ikke kommet med den styrke, ville de to lande formentlig have haft tid til at gennemføre de allerede planlagte reformer. Men så heldige var de altså ikke.

Grækenland i kriminalregistret

Det er en myte, at de sydeuropæiske lande og Irland har haft et ukontrolleret overforbrug. Alle landene har væsentligt lavere offentlige udgifter end Danmark, og skattetrykket er således også betydeligt lavere. Irland, Spanien, Portugal og Italien har derfor en reel mulighed for at få styr på statsfinanserne ved en kombination af skatteforhøjelser og en reformering af pensionssystemet. Grækenland er derimod et særtilfælde, som snarere hører hjemme i kriminalhistorien. Landet har i årevis manipuleret sig til pæne tal og kom alt for tidligt med i eurosamarbejdet.

I lyset af udfordringerne i problemlandene er det forståeligt nok, at mange danskere er blevet lunkne over for euroen. Der har bredt sig en fornemmelse af, at der ikke længere er styr på tingene. Og det skal indrømmes, at euroen, i sin nuværende konstruktion, ikke har vist sig modstandsdygtig over for det jordskælv, finanskrise og den efterfølgende statsgældskrise udløste.

Derfor er det nødvendigt at justere spillereglerne. Det rækker ikke med et loft over underskuddet på statsfinanserne og den offentlige gæld. Strukturen i de offentlige indtægter og udgifter spiller også en afgørende rolle for statsfinansernes følsomhed over for konjunkturændringer. Erfaringerne fra Spanien og Irland viser, hvor hurtigt et konjunkturtilbageslag kan forvandle et solidt overskud til et ukontrolleret underskud.

Skal EU så til at blande sig i finansloven? Både ja og nej. Det bliver aldrig EU's opgave at diktere det enkelte lands skattetryk og udgiftsniveau. Medlemslandene bestemmer fortsat suverænt, om de vil indrette sig med en stor offentlig sektor og høj skat eller med en mindre offentlig sektor og lav skat. Det eneste EU interesser sig for er, at eurolandene ikke har en stor offentlig sektor og en (for) lav skat, for det fører til et destabiliserende underskud, som rammer alle europæiske lande (i og uden for euroen).

Fornuftige spilleregler

Danmark har for længst besluttet sig for at følge disse fornuftige spilleregler, helt uafhængigt af euroen. Erfaringerne fra 70'erne har således lært os at sætte tæring efter næring. Euroen er et forsøg på at skabe en stabil region, hvor denne regel respekteres som grundlaget for den økonomiske politik. Til gavn for alle lande i regionen.

Finanskrise har imidlertid vist, at konstruktionen ikke er solid nok. Det er nu eurolandenes opgave at sikre et skridsikkert fundament. Først når det er sket, og når systemet i en periode har vist sin holdbarhed, bør Danmark tilslutte sig.

"Mere samarbejde er vejen frem. Ikke mindre"

Klimakommissær Connie Hedegaard

Europa i en krisetid

Ca. 100 medlemmer var mødt op på Den Sorte Diamant i København denne lørdag formiddag i november for at blive klogere på baggrunden for krisen, men også for at høre om "vejen ud". Er der løsninger på krisen?

Jesper Berg, Senior Vice President i Nykredit, demonstrerede med et humoristisk billedsprog, at det rent faktisk kan være morsomt at beskæftige sig med de store makroøkonomiske sammenhænge.

Som tidligere ansat i blandt andet Den Europæiske Centralbank lagde han ikke skjul på, at selv højstående økonomer som han selv havde svigtet at forudsige den økonomiske og

finansielle krise.

Det var ingen vag undskyldning, snarere en nøgtern konstatering af, at økonomi er en særdeles kompleks størrelse, som selv de indviede eksperter kan have svært ved at få hold om - og ikke mindst forudsige.

Mange årsager til krisen

I et lyntempo, der kunne få selv garvede konferencegængere til at blive forpustede,

gennemgik han en lang række faktorer, der havde været med til at udløse det mest alvorlige sammenbrud i europæisk økonomi og det globale banksystem i næsten 100 år. Troen på overnaturlig profit blandt højkonjunktorens forretningsfolk og børsspekulanter var en væsentlig årsag. Men dog kun én af årsagerne. At man i euroområdet ikke havde fået rekapitaliseret sine banker i tide var en anden.

Indtil krisen var staterne stærke nok til at stå bag, men da først krisen ramlede, skred også staternes økonomiske fundament, og optimisme, og "vi kan købe hele verden-mentalitet" blev erstattet af skyhøj gæld og underskud på de offentlige finanser.

Jesper Berg har tidligere opstillet to scenarier som følge af krisen: Dels en tendens til faldende priser (deflation) i Europa. Dels et pres på reguleringer af det finansielle system.

“Den region, der først bliver bæredygtig, bliver blandt vinderne”

Konservatives medlem af EPP-gruppen i Europa-Parlamentet, Bendt Bendtsen

Økonomisk krise i Europa - Temaet var alvorligt, men stemningen var god.

Begge dele ser ud til at kunne blive en realitet - eller er det allerede.

Netop øget regulering i EU af de finansielle systemer er et af de spørgsmål, der optager EU's regeringsledere i denne tid. Skal vi komme helskindet ud af den økonomiske og finansielle krise og redde den hårdt pressede fælles mønt, er der behov for mere samarbejde, ikke mindre. Det syntes at være holdningen blandt oplægsholderne generelt.

Vi skal styrke væksten

Men derudover er der behov for at skabe mere vækst i Europa.

Europa er ifølge Konservatives medlem af Europa-Parlamentet, Bendt Bendtsen, faldet bag af dansen i forhold til asiaterne. Vi er blevet “verdensmestre i livsstil” med for mange skattenydere og for få skatteydere. For

meget velfærd og for lidt innovation, og derfor er der behov for at flytte penge fra velfærd til mere forskning, uddannelse og innovation. Det gælder i Danmark, såvel som i resten af EU.

Herudover skal vi ifølge både Bendt Bendtsen og klimakommissær Connie Hedegaard satse på energi- og ressourceef-

ektivitet, så vi så vidt muligt kan blive uafhængige af de olieproducerende lande, spare udgifter til energi og vinde frem med nye, energi- og klimavenlige teknologier.

Ingen tvivl om, at der vil være behov for kul og olie i mange år endnu. Men som Bendt Bendtsen udtrykte det: Den region, der først bliver bæredygtig, bliver blandt vinderne.

Oplægsholdere på konferencen

Jesper Berg, Senior Vice President i Nykredit

Poul Skytte Christoffersen, Danmarks ambassadør i Belgien

Connie Hedegaard, Klimakommissær

Bendt Bendtsen, Konservatives medlem af EPP-gruppen i Europa-Parlamentet

EU's vej mod en grøn, bæredygtig økonomi

Politisk Horisont er sammen med læserne gået Bendt Bendtsen på klingen og har stillet en række spørgsmål om, hvordan EU kan hjælpe på vej mod en bæredygtig økonomi.

Kan vi komme ud af krisen uden at gå på kompromis med målet om at skabe en bæredygtig grøn økonomi?

Ja. Øvelsen går ud på at gennemføre markedsbaserede tiltag, der skubber industrien og det offentlige i den rigtige retning. At producere energiteknologi kan give Danmark og Europa en konkurrencemæssig fordel. Vi kan og skal ikke konkurrere på timelønnen, men på grøn energiteknologi. Det er altså den bedste vej mod et bæredygtigt samfund, både hvad angår økonomi og miljø.

Hvilken målsætning bør EU have, og hvordan kommer vi i mål?

Vi kan ikke gøre det alene i Danmark, og derfor skal vi have vedtaget så meget som muligt i EU. Jeg mener, at det vigtigste er at

spare på energien. Energibesparelser er den mest omkostningseffektive måde at skære i CO₂-udslippet, fordi man rent faktisk kan spare penge på energibesparende tiltag. Der er dermed både økonomi og klimahensyn forbundet med en satsning på vedvarende energi. Derfor bør man til dels vedtage ny lovgivning for at fremme energibesparelser og vedvarende energi, samt vedtage et langsigtet mål om en større andel af vedvarende energi. Indenfor vedvarende energi er der brug for gode rammebetingelser, fordi området i høj grad bliver præget af private investeringer. Den nuværende målsætning for 2020 svarer jo, hvis man er investor, til tirsdag i næste uge. Det er ikke godt nok.

Hvilke betænkeligheder findes der i andre lande i forbindelse med skabelsen

af en grøn bæredygtig økonomi?

Der er mangel! Den økonomiske situation i Europa fylder meget, og jeg mærker, at økonomi oftere og oftere bruges som undskyldning for en bagstræberisk forhandlingsposition, selvom visse tiltag skaber vækst samtidig med, at det sparer penge og energi. Medlemmer af Europa-Parlamentet, som tidligere har været ambitiøse på energi og klimaområdet, er i dag bange for, at de økonomiske konsekvenser af et givet tiltag, bliver for store. En anden hindring er den store afhængighed af fossile brændsler. Kul fylder stadig meget i flere lande. På sigt ser jeg os gerne fri for fossile brændsler, men faktum er, at den statsstøtte der i dag gives til fossile brændsler langt overgår den, der gives til vedvarende energi. Visse lande er stærkt afhængige af fossile brændsler, og det er svært at komme

Det gør EU for at forbedre den grønne økonomi

EU's produktpolitik

EU har fastsat standarder for energiforbrugende produkter. Det har bl.a. betydet en udfasning af glødepæren, krav til fjernsyns strømforbrug under standby-tid, pumpeenergi og meget mere. Disse krav vil i 2020 medføre årlige energibesparelser på 341 TWT svarende til energiforbruget i Storbritannien eller Italien.

CO2-kvotehandelsystem

EU's kvotehandelsystem medfører, at man skal betale for at udlede CO₂. For hvert ton CO₂ virksomhederne udleder, skal man betale for det. Der er tale om et markedsbaseret instrument, der betyder at CO₂-prisen kan stige og falde, alt efter hvor meget der bliver forurennet. Jo mere der bliver forurennet, jo dyrere vil det blive at forurenne. I forbindelse med krisen er den industrielle produktion faldet, og dermed er det blevet billigere at forurenne. En høj CO₂-pris skaber incitament til energibesparende eller klimavenlige tiltag, og fordi man kan handle kvoter, bliver det muligt at gennemføre disse tiltag der, hvor det bedst kan betale sig.

20-20-20 målsætningen

EU har vedtaget at 20-20-20 målene om, i år 2020, at nedbringe CO₂-udslippet med 20%, øge andelen af vedvarende energi til 20% af energiforbruget, samt forbedre energieffektiviteten med 20%. De to første målsætninger er bindende, mens den sidste, bl.a. pga. vanskeligheder med at måle energieffektivitet, er en ikke-bindende målsætning. EU har forpligtet sig til at øge CO₂-målsætningen til 30%, i tilfælde af en international klimaaftale. Det har længe været diskuteret i Bruxelles, hvilke målsætninger man skal have efter 2020. Desuden behandler Europa-Parlamentet og Rådet for tiden et direktivforslag om energieffektivitet. Connie Hedegaard har hjulpet til med, at få visse klimahensyn indarbejdet i Kommissionens forslag, mens Bendt Bendtsen på nuværende tidspunkt er dybt engageret i arbejdet med forslaget i Europa-Parlamentet.

udenom. I EU er det sådan, at landene selv bestemmer hvilken energiform, de bruger, og sådan bør det også være. Uanset om du er til kul eller atomenergi, så bestemmer landet selv! I de tidligere kommunistiske lande har man ikke set noget incitament til at skære ned på anvendelsen af den billige kul. Man har ikke nået samme økonomiske niveau som andre vestlige lande og har brug for den billige energiform for at kunne hjælpe både industrien og de private på vej. Faktum er dog, at man selv i Polen har fået øjnene op for den grønne økonomi, idet man er ved at indføre et markedsbaseret energisparensystem efter bl.a. dansk forbillede.

Hvilke muligheder har det danske EU-formandskab for at skubbe til den grønne dagsorden?

Der ligger et stort ansvar på det danske formandskabs skuldre. Embedsværkets prioriteter er formentlig ikke at skabe unødige problemer, og det kan være en målsætning i sig selv at få forhandlet et direktiv på plads. Den fælde skal ministrene passe på ikke at falde i! Der er brug for meget konkrete målsætninger, bl.a. på det nye direktiv om energieffektiviseringer. Det kæmper jeg hårdt for i Europa-Parlamentet, og det gør Konservative på Christiansborg også. De seneste år er den grønne dagsorden blevet mere og mere tydelig i de enkelte politikområder, så ansvaret hviler faktisk på alle de danske ministre. Som formandsland vil man gerne være diplomatisk, men det er også reglen, at formandslandet får lov til at gennemtrumfe et par af sine store prioriteter.

Hvilken rolle kommer atomkraft til at spille i de kommende årtier?

Atomkraft spiller fortsat en stor rolle i Europa. Det er primært i Frankrig, men EU kan og skal ikke forbyde atomkraft. Man skal selvfølgelig have EU-lovgivning for atomkraftværkernes sikkerhedsstandarder, hvilket selvfølgelig kan være med til at fordyre værkerne. Tyskland, der har taget beslutning om at udfase atomenergi, vil gerne have stramme sikkerhedsstandarder, så de ikke behøver importere billig atomenergi fra Frankrig. Frankrig er selvfølgelig af en anden opfattelse. Jeg er dog skuffet over, at der går så mange EU-penge til atomkraft. Atomkraft har jo været rentabel i årtier, så det burde ikke være nødvendigt med støtte, der formentlig kunne gøre større gavn inden for vedvarende energi.

Kansler Angela Merkel (CDU) tordner for politisk mod og handling fra talerstolen.

Med Merkel og Sarkozy til EPP-kongres i Marseille

Den konservative partigruppe i Europarlamentet og gruppens partiorganisation, EPP, holdt 7. til 8. december sin kongres i den franske middelhavsby Marseille. Blandt deltagerne var Europas mest indflydelsesrige makkerpar lige nu, Frankrigs præsident Nicolas Sarkozy og Tysklands forbundskansler, Angela Merkel.

De to europæiske toppolitikere havde valgt at møde op i Marseille samme dag, som der om aftenen var topmøde i Bruxelles med henblik på at træffe historisk beslutning om øget finanspolitisk samarbejde i EU. Man fornemmede

derfor et "historiens vingesus" over konferencetret, inden ankomsten af de to regeringschefer.

Efter et lukket møde for stats- og regeringschefer samt partiledere, hvor også Lars Barfoed deltog, kom tidspunktet, hvor "Merkozy" trådte ind i plenarsalen. Begge re-

geringschefer opridsede den historiske baggrund for det europæiske samarbejde, at Europa som Merkel udtrykte det "er vokset ud af århundredes krige", og at det nu er vigtigere end nogensinde at stå sammen om at træffe de nødvendige beslutninger for EU's - og euroens overlevelse.

Præsident Nikolas Sarkozy (UMP) var på hjemmebane og talte ligesom Merkel med alvorsord, mens Europaflaget og Tricoloren stod side om side i baggrunden.

Sarkozy lagde ikke skjul på, at bliver der ikke indgået en aftale om styrket finansielt samarbejde i EU, falder det europæiske samarbejde fra hinanden. Han lagde derfor heller ikke skjul på, at man fra tysk og fransk side ville arbejde for en traktat "for de 27", men er parate til at gå sammen alene i klubben af de 17 eurolande. Dog er de lande, der har lyst til at være med, velkomne. Europa har brug for beslutninger nu, understregede han.

Merkel understregede, at der er behov for mere EU og tættere samarbejde i de kommende år, hvis EU skal gøre sig gældende i en verden af 7 mia. mennesker og øget global konkurrence. Men hun lagde heller ikke skjul på, at det kommer til at tage flere års hårdt arbejde at overvinde krisen. Der er ingen snuptagsløsninger.

Samtidig undskyldte hun den delvise enegang over for de lande, der endnu ikke er med i euro-samarbejdet. Men understregede også - på linje med Sarkozy - at man fra EU's side er nødt til at vise handling nu. "Vi er nødt til at vise omverdenen, at vi finder løsninger", afsluttede hun.

European People's Party (EPP) – det europæiske parti, som Det Konservative Folkeparti er en del af. Læs mere på side 17, hvor Politisk Horisont beskriver vores europæiske paraplyparti.

Kongressalen i Marseilles var fyldt til bristepunktet til EPP-topmødet.

Et sjældent kig ind i Europas kommandocentral. 27 landes konservative ledere - heraf 16 statsoverhoveder og regeringsledere - aftaler strategien inden EU-topmødet senere på dagen - det vigtigste topmøde i meget lang tid. Ved modsat bordende sidder partiformand Lars Barfoed.

EPP-kongressen er på vej til at gå i gang. Prominent udsnit af konservative partilederkolleger med premierminister Donald Tusk (Polen), kanster Angela Merkel (Tyskland), præsident Nicolas Sarkozy (Frankrig), kommissionsformand José Manuel Barroso (EU), præsident Traian Băcescu (Rumænien), premierminister Pedro Coelho (Portugal) og premierminister Lawrence Gonzi (Malta).

Fhv. Minnesota-governør frem til 2010 og for en periode også præsidentkandidat Tim Pawlenty drøftede sammen med viceformand Judy van Rest, tænketanken IRI og Lars Barfoed blandt andet fremtiden for det europæiske eurosamarbejde under EPP-kongressen i Marseille.

Barfoed mødte T-Paw

Europas mest indflydelsesrige parti, European People's Party (EPP), tiltrækker opmærksomhed fra hele verden – ikke mindst USA. Fx var forhenværende guvernør og præsidentkandidat Tim Pawlenty delegationsleder for tænketanken International Republican Institute (IRI), som også hørte til blandt kongressens gæster.

Tænketanken arbejder aktivt for udbygning af demokrati og frihed overalt i verden. En central del af arbejdet er at udveksle erfaringer med nærtstående demokratier, og det var derfor naturligt for Tim Pawlenty – som blandt sine tilhængere overalt i USA kendes under det kammeratlige synonym T-Paw – at invitere Lars Barfoed, som leder af Danmarks medlemsparti i EPP, til en samtale om udviklingen i Europa og Nordafrika.

Tim Pawlenty gav samtidig sin vurdering af det kommende præsidentvalgår i 2012 og lagde ikke skjul på sin støtte til Massachusetts-kandidaten Mitt Romney, som Pawlenty vurderede havde de største muligheder for, at republikanerne kan vinde valget over præsident Barack Obama. Den formelle afgørelse om, hvem republikanernes præsidentkandidat bliver, træffes på konventet i Tampa, Florida, i august 2012.

International Republican Institute (IRI) - en amerikansk tænketank

IRI er en nonprofit, tværpolitisk organisation forpligtet til at fremme frihed og demokrati i hele verden ved at udvikle politiske partier, offentlige institutioner, åbne valg, god regeringsførelse og retsstaten. Tænketanken er etableret i 1983 på initiativ af Ronald Reagan.

Hvilken type arbejde udfører IRI?

IRI udbreder demokrati gennem træning af frivillige eksperter fra hele verden i politisk forståelse, at være kandidat, god regeringsførelse i praksis, udvikling af civilsamfundet, folkeoplysning, politisk ledelse, valg mv.

Europæisk, konservativ politikformulering - Det Europæiske Folkeparti

Det Europæiske Folkeparti, EPP, er navnet på den europæiske familie af partier, der bekender sig til den konservative ideologi. EPP er et paneuropæisk parti med medlemmer fra hele Europa, ikke bare EU. I Europa-Parlamentet har den tilhørende EPP 'gruppe', som det hedder i EU-jargon, eksisteret nærmest siden parlamentet blev dannet i 1952.

I Europa-Parlamentet er EPP den største gruppe. Der er 264 (36 pct. af alle MEP'ere) medlemmer af EPP gruppen, hvorimod den næststørste gruppe, S&D (i mundtlig tale socialisterne) kun har 184 mandater. EPP's størrelse gør gruppen til parlamentets mest indflydelsesrige. Også en stor del af EU Kommissionens medlemmer kommer fra partier, der er medlem af EPP, og kigger man udover det politiske landskab, som det ser ud i dag, tegner EPP sig også for størstedelen af stats- og regeringscheferne. Europa-Parlamentets nuværende formand, Jerzy Buzek, Rådets formand, Herman van Rompuy og EU Kommissionens formand, José Manuel Barroso, tilhører også EPP familien. EPP er ikke til at komme udenom, hverken når man taler om de store historiske strøg i Europa, eller når det kommer til nutidens diskussioner om Eurokrise.

EPP i det daglige

Når Europa-Parlamentet arbejder, sker det på den måde, at der udpeges en ordfører for parlamentet, der skal formulere parlamentets holdning. Hvis det er almindelig lovgivningsprocedure, og altså et område hvor parlamentet har medlovgivningsmagt, skal han eller hun også forhandle det endelige (og af parlamentet vedtagne) lovgivningsstykke på plads med Rådet og Kommissionen. Hvis han eller hun er fra EPP, udpeger de andre grupper en skyggeordfører, der skal forhandle på deres vegne, ligesom EPP gør det, hvis ordføreren er fra et andet parti. Ordføreren udarbejder et forslag, som så bliver forhandlet i udvalg med skyggeordførerne fra de andre partier. Her kan det have stor betydning, og giver i det

daglige arbejde stor indflydelse, at forhandle med de andre grupper på vegne af EPP. Og som enligt dansk konservativt medlem kan EPP øge ens indflydelse relativt, fordi man i forhandlinger med andre grupper, forhandler på vegne af 264 Europa-Parlamentarikere.

Parallelt med arbejdet i udvalgene, foregår der i gruppen en forhandling om politikformuleringen på den måde, at medlemmerne af udvalg, der har relativt nærtbeslægtede områder, samles i arbejdsgrupper før udvalgs-møder og diskuterer sagen. Derudover bliver spørgsmål, som der er uenighed om, vendt til gruppemøder, hvor alle EPP medlemmer deltager. Gruppemøderne finder sted ca. en gang om ugen. Arbejdsgrupperne, såvel som de forskellige udvalgscoordinatorer og EPP ordførere, afrapporterer til disse fælles gruppemøder. På den måde finder man frem til gruppens linie. Til afstemningerne bliver der så lavet en vejledende stemmeliste til EPP medlemmerne.

EPP historisk

EPP har historisk set haft stor indflydelse på Europa og EU. Nogle af de mest prominente europæiske politikere gennem historien, såsom Konrad Adenauer og Robert Schuman, der begge var med til at genopbygge Europa fra ruinerne af 2. Verdenskrig, har tilhørt EPP.

Europa-Parlamentet har sin oprindelse som Kul og Stål unionens "Forsamling", der indtil 1970 kun havde en rådgivende funktion, og altså ikke havde nogen indflydelse på lovgivningen. Allerede dagen efter at Forsamlingen havde sit første møde i 1952, samlede EPP

medlemmerne sig uformelt, og i 1953 vedtog parlamentet, at man kunne samle sig efter politisk orientering. Kristendemokraterne fra de dengang seks medlemslande Tyskland, Frankrig, Italien, Belgien, Holland og Luxembourg besluttede sig for at sidde samlet i Parlamentet, ligesom de to andre politiske familier på det tidspunkt, socialisterne og de liberale.

Sidenhen er partiet gået fra at være specifikt kristendemokratisk til at orientere sig bredere mod konservative og centrumhøjre partier og politikere i Europa. I Danmark er både de Konservative og Kristendemokraterne medlemmer af EPP, selvom det kun er de Konservative, der har et medlem i Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet er den eneste overnationale forsamling, hvor medlemmerne samles efter ideologiske skel og ikke er organiseret efter nationalitet. I praksis fungerer EPP i parlamentet som en koalition mellem centrum-højre orienterede politikere. Med 264 medlemmer fra 27 forskellige lande siger det sig selv, at der vil være en del uoverensstemmelser, der en gang i mellem skal overkommes. Der er for eksempel stor forskel på en italiensk konservativ og en dansk konservativ, når det kommer til hvor stor en indflydelse man synes religion skal have i det daglige liv, og forskellen bliver endnu tydeligere i sager, som for eksempel stamcelleforskning. Her er der klare kulturelle og nationale skel mellem EPP medlemmerne. Til gengæld kan et enigt EPP få rigtig meget igennem Europa-Parlamentet.

6 Spørgsmål til EU-ordfører Lene Espersen

Tag jer sammen Grækenland!

1

Hvad er for dig at se den vigtigste opgave under dansk EU-formandskab?

Det bliver at få bragt EU's flerårige budget (2014-2020) så tæt på en aftale som muligt. Det bliver et stort slagsmål om især niveau - skal budgettet være større, neutralt eller lavere - ligesom ambitionsniveauet for en reform af landbrugsstøtten og regionalfondene bliver et debateme. Vi konservative kæmper

for et budget med mådehold. Når medlemslandene spænder livremmen ind, skal EU også. Desuden ønsker vi at få nedsat landbrugsstøtten og bruge pengene til mere grønne og miljørigtige investeringer. Det er ikke nogen hemmelighed, at alle lande vil sidde med lommeregneren og se på, hvad man nationalt får ud af det. Vi vil kæmpe for, at vi ikke længere skal betale for den rabat de andre rige lande, f.eks. England og Sverige, får - vi vil ikke finansiere deres rabat og kræver derfor den danske betaling nedsat med 1 mia. kr.

Prioriteter under dansk EU-formandskab

2 Vil Danmark have nogen indflydelse på slagets gang, eller vil det hele alligevel blive besluttet af "de to store" - Tyskland og Frankrig?

Vi får rollen som "honest broker" i forhold til at få parterne til at mødes. Faktisk er der tradition for, at små lande ofte agerer mere effektivt end store lande som formandskabsland. Vi er dog udfordret af, at Frankrig har præsident- og parlamentsvalg i samme periode - hvilket betyder, at store beslutninger først kan træffes efter de to valghandlinger.

3 Hvad vil vores forbehold betyde for håndteringen af formandskabet?

Vi er i forvejen sat ud på et sidespor i eurosamarbejdet - hvor Eurogruppen mødes og træffer beslutninger. Dels regelmæssigt forud for ECOFIN-møderne for økonomi- og finansministre, og dels forud for topmøderne. Det forstærkes nu, hvor Eurogruppen påbegynder planlægning af egne topmøder!

På forsvarsområdet er vi pga. forbeholdet også tvunget til at overlade det til de andre lande i troikaen (Polen og Cypern) at tage sig af forsvarsdimensionen. En del af formandskabsrollen er dog i forbindelse med Lissabontraktaten allerede overdraget til EU's høje repræsentant Catherine Ashton.

I forhold til politi- og retssamarbejdet (RIA) vil vi fortsat sidde i formandsstolen - men blander os ikke i debatter, der er forbeholdsramt.

4 Hvordan vil konflikten mellem de økonomisk ansvarlige nordeuropæiske lande og de økonomisk uansvarlige lande spille ind under det danske EU-formandskab?

Vi må insistere på, at six-pack'en, dvs. de seks EU-initiativer, der strammer op på den økonomiske styring og gør dele af reglerne obligatoriske, så alle lande skal føre en ansvarlig økonomisk politik, gennemføres - og at "det europæiske semester", hvor alle EU-landes økonomi ses efter i sømmene, og som første gang gennemføres under dansk formandskab - bliver en succes.

Situationens alvor er til at tage at føle på - og med nye regeringer i såvel Grækenland som Italien - er der basis for fornyet tillid til, at politikerne i disse lande efterlever deres løfter til EU og de finansielle markeder.

5 Bør Danmark sammen med de øvrige medlemslande lægge pres på Grækenland, for at de træder ud af euroen?

Nej, vi skal holde fast i, at alle lande skal føre en ansvarlig økonomisk politik. Grækenland skal gennemføre offentlige besparelser, udmønte enorme privatiseringer af en ineffektiv offentlig sektor, fjerne snyderiet i deres skattesystem der er massivt, hæve pensionsalderen og holde politikerne fast på deres løfter. Vi er ikke med i euroen og kan derfor ikke pådutte eurolandene holdninger om medlemskreds.

6 Hvad er de europæiske fremtidsudsigter - er det ikke bare et spørgsmål om tid, førend vi bliver overhalet indenom af fx Kina og Indien eller andre af de nye vækstøkonomier?

Vi må forberede os på, at såvel de asiatiske lande med Kina og Indien i spidsen, som sydamerikanske lande og nogle afrikanske lande vil have højere vækstrater end Europa og USA, og at den økonomiske overvægt, som vores del af verden har haft, vil forskyde sig mod øst og syd. Men i takt med at disse landes velstand stiger, vil der ske både et øget lønpres og et pres fra befolkningerne om velfærdsforbedringer, og det vil øge disse landes økonomiske forpligtigelser. Vi skal holde fast i at arbejde for fair konkurrence gennem en ny Doha-runde med mere fri verdenshandel, arbejde for at få gennemført flere offentlige udbud i f.eks. Kina og Indien, hvor vi kan byde ind med meget - så vi bruger deres økonomiske vækst til at skabe vækst i vores verdensdel. Vi skal OGSÅ omstille vores økonomi til mere viden, innovation og udnytte de styrker vi har - f.eks. tværfagligt og kreativt.

Vi er ikke hængt af væksttoget - men skal se i øjnene, at mageligheden - med korte arbejdstider og høje lønninger - ikke kan fastholdes. Vi skal være mere produktive og arbejde mere.

Foreløbige fokusområder under dansk EU-formandskab

- Forhandlingerne om EU's budget efter 2013
- Genskabe vækst i EU og sikre en holdbar økonomi
- Klima & energi, bl.a. øget energieffektivitet
- Miljø og fødevarer, herunder reform af landbrugspolitikken
- Det retlige samarbejde (her har Danmark dog forbehold)
- Udvikling af den fælles udlændinge- og integrationspolitik
- EU i verden

”Det er vigtigt at understrege, at det her ikke kun handler om en fremtidig regning, vi kan samle op engang om ti år, når det igen går bedre. Det koster her og nu.”

Importeret energi hæmmer Europas vækst

Med lanceringen af World Energy Outlook-rapporten for 2011 står det klart, at klima- og energiområdet er vigtigere end nogensinde. Der bør satses yderligere på beskatning af forurening og ressourceforbrug, lyder det fra dette nummers klummeskribent, Connie Hedegaard.

Denne uge faldt mit møde med kollegerne i Kommissionen sammen med Det Internationale Energiagenturs (IEA) lancering af den årlige World Energy Outlook-rapport. Og diskussionen af Kommissionens årlige vækst anbefalinger til medlemslandene kunne næppe have fået et mere passende bagtæppe.

World Energy Outlook 2011

World Energy Outlook 2011 er ikke ligefrem opløftende læsning, men rapporten cementerer, at klima- og energiområdet er så vigtigt som nogensinde, når vi taler strategier for vækst. I overskriftsform lyder konklusionerne, at CO₂-forureningen og det globale energiforbrug stiger, olien bliver dyrere, og prisen for at omstille energisektoren vil stige, jo længere vi venter. For hver dollar vi undlader at investere for 2020, bliver vi nødt til at bruge yderligere 4,3 dollars efter 2020 for at kompensere for den ekstra forurening.

Det er indlysende, at vi bør tage den slags seriøst i en krisetid, ikke mindst i EU. Og det er vigtigt at understrege, at det her ikke kun

handler om en fremtidig regning, vi kan samle op engang om ti år, når det igen går bedre. Det koster her og nu. Fossil energi har de sidste tre år tegnet sig for godt en fjerdedel af EU's samlede import og er dermed en af hovedårsagerne til, at vores underskud på handelsbalancen med resten af verden har nået et trecifret milliardbeløb. I euro.

Grønne industrier i Europa i vækst

Hvert år poster vi milliarder og atter milliarder i Mellemøstens olieregimer, i Rusland og diverse kulproducerende lande rundt om i verden - penge vi kunne have investeret i Europa. I energigrenovering af offentlige bygninger, for eksempel, hvilket både ville sænke energiregningen på sigt og give et skub til vores hårdt trængte byggesektor.

Eller i vindmøller og bedre elnet, hvilket kunne styrke såvel forsyningssikkerheden som en af vores industrielle styrkepositioner. Det er værd at bemærke, at de grønne industrier i Europa har trodset krisen. Beskæftigelsen i disse sektorer er vokset med flere hundrede tusinde job, siden krisen begyndte i

2008, og nærmer sig efterhånden den europæiske bilindustri.

Øget beskatning på forurening og ressourceforbrug

Hvad kan de enkelte regeringer gøre for at få gang i væksten? En af de anbefalinger til medlemslandene, Kommissionen vil præsentere senere på måneden, vil være at kigge på, hvordan beskatning kan bruges til at drive tingene i den rigtige retning. Dels ved at medlemsstaterne øger skatten på forurening og ressourceforbrug mod i stedet at lempe skatten på arbejde.

Dels ved at enes om en mere målrettet fælles minimumsbeskatning af benzin og diesel, sådan som Kommissionen har foreslået. Det har vi ikke råd til midt i en krise, lyder kritikken. Men skattesystemet ændres allerede i øjeblikket rundt om i medlemslandene. Og vi får helt sikkert ikke mere vækst ved at øge prisen på arbejde, hvilket er præcis det, der sker, når man øger skatten på arbejde. Så spørgsmålet er snarere, om vi har råd til at lade være.

Dansk EU-formandskab i en krisetid

Dramaet omkring den europæiske gældskrise kører på de højeste nagler. Politikere og investorer både i og uden for Europa følger kursudviklingen tæt på europæiske landes statsobligationer.

Gældskrisen og vanskelighederne i eurozonen udgør en "eksistentiel trussel" mod Europa, som kansler Merkel har udtrykt det.

Derfor bliver gældskrisen også rammevilkåret for det danske EU-formandskab, som begynder den 1. januar. For regeringen er det imidlertid magtpåliggende at sikre, at EU også bliver i stand til at forfølge en mere langsigtet vækst- og genopretningsdagsorden til gavn for de europæiske borgere.

Til det formål vil regeringen forfølge en række overordnede mål for det danske EU-formandskab. For det første bliver det nødvendigt at få bragt orden i de europæiske husholdninger. Sagt ligeud så skal der mere styr på butikken. Gældskrisen kan forståeligt nok kun løses, hvis landene stopper med at oparbejde gæld og vender underskud til overskud. Vi har netop vedtaget nye styrkede budgetregler, og de skal gennemføres for første gang under det danske formandskab. Det kommer bl.a. til at dreje sig om bedre procedurer til at overvåge EU-landenes økonomier, gennemførelse af strukturreformer og øget budgetdisciplin i medlemslandene. Et reduceret, men stadig væksthremmende EU-budget for perioden 2013-2020 vil også stå højt på vores dagsorden

Mere vækst skal kombineres med økonomisk mådehold.

I 2012 fejrer Det Indre Marked sin 20 års fødselsdag, og det har været en enestående vækstmotor for Europa, som nu har brug for et serviceeftersyn. I de første 10 år alene skabte Det Indre Marked 2,5 mio. ekstra jobs og bidrog med 6,7 trillion kr. i ekstra velstand svarende til 44.500 kr. pr. EU-familie. Udviklingen de sidste 10 år har imidlertid ikke været tilsvarende imponerende. Inden årets udgang vil Kommissionen fremlægge en samlet pakke med 12 konkrete initiativer, der skal forbedre forretningsklimaet i Europa bl.a. ved at reducere de bureaukratiske byrder for små- og mellemstore virksomheder, øge forbrugersikkerheden, når vi handler på nettet og gøre det billigere for os at ringe på mobilen i udlandet. Desuden ligger der også et vigtigt forslag klar til vedtagelse om et EU-patent, som europæiske virksomheder har efterlyst i årtier. Det danske formandskab vil sætte turbo på forhandlingerne om disse væksthremmende initiativer, herunder også bilaterale handelsaftaler mellem EU og tredjelande, idet øget omsættelse er vigtigt for at gå gang i væksten igen.

Et tredje væsentligt mål for regeringen handler om en grøn vækstdagsorden. En dagsorden, der kan fremme Europas omstilling til en grøn økonomi og fastholde vores forspring inden for en række grønne sektorer. EU bliver nødt til at gøre en ekstra indsats for at bevare forspringet på det grønne område. Hvis vi sidder på hænderne her, risikerer vi, at videns-

Selvom krisen kradsler i EU, og situationen i en række EU-lande balancerer på en knivsæg, må vi i EU ikke miste overblikket og glemme de mere langsigtede udfordringer.

Lene Espersen overdrager dele af sit Udenrigsministerium til Nikolaj Wammen, og vi overdrager "gæstepennen" i Politisk Horisont til den ny europaminister.

tunge arbejdspladser og højteknologiske forskningskompetencer flytter til andre lande, som bedre forstår at investere i omstillingen til en grøn økonomi. Det undgår vi kun ved at tage udfordringen med grøn vækst langt mere alvorligt. Og her kan blandt andet et direktivforslag om energieffektivitet være med til at sikre, at vi bevarer arbejdspladser i Europa. Vi skal huske på, at fælles EU-regler, der gælder for 500 mio. europæere har langt større effekt, når det drejer sig om klimaudfordringen og det grønne område, end danske regler, der gælder for 5,5 mio. danskere.

Revision af Schengen-samarbejdet

Som en fjerde væsentlig opgave kommer det danske EU-formandskab til at agere fødsels-hjælper for en række vigtige tiltag inden for retlige og indre anliggender. Som bekendt knirkede det i Schengen-samarbejdet, da Det Arabiske Forår blussede op i starten året og sendte tusinder af nordafrikanske flygtninge mod Europa. Flygtningepresset på Sydeuropa skabte spændinger mellem EU-landene, ligesom den illegale indvandring fra Tyrkiet indover grænsen til Grækenland blotlagde kæmpe mangler i den græske asylmodtagelse. Under det danske formandskab får vi en realistisk chance for at opnå en revision og opstramning af Schengen-samarbejdet, og den bold skal et dygtigt dansk formandskab evne at gribe og drille i mål.

Selvom krisen kradsler i EU, og situationen i en række EU-lande balancerer på en knivsæg, må vi i EU ikke miste overblikket og glemme de mere langsigtede udfordringer. Verden står ikke stille, mens EU bakser med gældskrisen. Regeringen vil - forhåbentligt i konstruktivt samarbejde med Det Konservative Folkeparti - gøre sit yderste for at styrke det europæiske samarbejde. Både på det korte og det lange sigt.

INFORMER OS

Er du flyttet, eller har du fået ny mailadresse?
Husk at give partikontoret besked via mail på:
medlem@konservative.dk.

Studietur til EU

I foråret arrangerer partiet igen en af de meget populære studieture til EU og Bruxelles. Til den sidste studietur i november var mere end 50 medlemmer på venteliste for at komme med – så vær hurtig, når invitationen kommer.

Partikontoret flytter til Christiansborg

Primo januar flytter de partiansatte, som har haft arbejdsplads i Nyhavn 4, til Christiansborg for fremover at dele kontorer med de ansatte i partiets presstjeneste. Partikontorets nye adresse er: Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K.

Som noget nyt vil der ikke være fri adgang til partikontoret, hvilket skyldes sikkerheden på Christiansborg. Har man et ærinde på partikontoret, er det således nødvendigt at aftale et møde i et par dage i forvejen.

Vores nye kontor

Nyt telefonnummer

Samtidig med flytningen får partikontoret nyt telefonnummer, nemlig 33 37 43 44.

Partiets centrale mailboks -
info@konservative.dk,
medlem@konservative.dk, webmaster@
konservative.dk
- kan benyttes helt som normalt fremover.

Partiprogram-konference

Alle vælgerforeninger er inviteret til partiprogramkonference d. 28. januar 2012. Her tages for alvor hul på, hvad det nye parti-program skal indeholde. Alle vælgerforeninger der senest d. 31. december har indsendt et høringssvar til partiprogrammet, får automatisk tid på talerstolen. Du kan som medlem tilmelde dig konferencen via nettet på "MitC". Konferencen afholdes på Sjælland.

Åbningstider omkring jul og nytår

Partikontoret holder ferielukket fra den 19. december til og med den 8. januar 2012. Vi åbner igen for telefonisk og elektronisk henvendelse mandag den 9. januar 2012.

Glædelig jul og godt nytår

Vi ønsker alle vores læsere rigtig glædelig jul og godt nytår.

Christina Hansen med Bendt Bendtsen og resten af partiets EU-kontor

Som praktikant i EU bliver man hurtig fortolig med hvert et hjørne i parlamentet

I praktik hos Bendt

Der sker meget i Bruxelles. En måde at komme bag kulissen på EU-byen er at komme i praktik på Bendt Bendtsens kontor – og det har Christina Hansen været.

Fra slutningen af august 2010 til begyndelsen af februar 2011 var jeg i praktik hos Bendt Bendtsen i Europa-Parlamentet i Bruxelles. Jeg har været medlem af KU siden jeg var 16 år, og i al den tid været meget interesseret i ikke blot dansk politik, men også europæisk og international politik, og derfor var det naturligt for mig at søge om at komme i praktik hos Bendt i Europa-Parlamentet, da jeg fik mulighed for det.

På Bendts kontor i Europa-Parlamentet er der kun tre ansatte – to fastansatte politiske assistenter, og så en praktikant, som er der for et halvt år af gangen. Fordi jeg kun havde to kolleger og en chef, følte jeg mig hurtigt som en del af kontoret – hvilket især var rart, når jeg havde brug for hjælp til mine arbejdsopgaver. Som praktikant i Europa-Parlamentet bliver man nemlig mødt af en lang række forkortelser. Alle Europa-Parlamentets udvalg har en forkortelse – og det er denne forkortel-

se, der bruges i det daglige arbejde – og hvor det kan være forholdsvis nemt at regne ud, at BUDG er Budgetudvalget og JURI er Retsudvalget, kan det være lidt vanskeligere at huske, at ITRE er Udvalget for Industri, Forskning og Energi (det lærte jeg dog meget hurtigt, da Bendt er medlem af ITRE!) og at INTA er Udvalget for International Handel. Også når det kom til fx henvendelser fra borgere og lobbyister, var det rigtig rart med søde, hjælpsomme kolleger – og ikke mindst en rar og forstående chef –, når arbejdet ikke altid gik lige hurtigt i starten.

Europa-Parlamentet er på mange måder en helt særlig arbejdsplads. Når man træder ind i Europa-Parlamentet i Bruxelles, er det næsten som om, at man træder ind i en lille by. Der er både supermarked, frisør, postkontor, turistbureau, renseri, kiosk og tre(!) banker. Der er skiftende udstillinger og happenings – fx kom Skt. Nicholas, den belgiske udgave af julemanden, på besøg i Europa-Parlamentet på Skt.

Nicholas' dag, den 6. december – og der er altid masser af liv i parlamentets kaffebarer, som MEP'erne og deres assistenter bl.a. bruger til at mødes med lobbyister. Og der er altid travlt, altid noget der lige kan laves – men på den gode måde, hvor man aldrig keder sig, og hvor man næsten ikke ænser, hvor hurtigt tiden går.

Netværk på et sølvfad

Som dansk praktikant i Bruxelles får man et socialt netværk serveret på et sølvfad. Der er nemlig rigtig mange andre unge danskere i praktik – da jeg var i praktik, var vi ca. 60 unge danskere i praktik i Bruxelles i alt, og alene i Europa-Parlamentet var vi 13 danske praktikanter. De fleste bor i et af de såkaldte "danskerehuse", som simpelthen er huse, der bebos af praktikanterne fra Danmark – jeg boede selv i et sådant danskerhus sammen med tre andre danske praktikanter.

Og Bruxelles var en rigtig skøn by at bo i! Byen har mange forskellige kvarterer, der er charmerende på hver deres måde, og den høje koncentration af folk fra forskellige lande – ikke mindst i og omkring EU-kvarteret – skaber en hel speciel stemning. Og den gode chokolade, de stærke øl og de lækre pomfritter, der er med til at forsøde livet i Bruxelles, må man selvfølgelig heller ikke glemme!

Når man træder ind i Europa-Parlamentet i Bruxelles, er det næsten som om, at man træder ind i en lille by. Der er både supermarked, frisør, postkontor, turistbureau, renseri, kiosk og tre(!) banker.

UNGE OG EU

EU rykkede ind på Nationalmuseet

Hvad er det der EU egentlig for noget? Laver de overhovedet noget i Bruxelles?

Spørgsmålene var mange da Konservative d. 28. november, sammen med en række andre partier og organisationer, deltog i årets Europa-Messe, arrangeret af Europa Nævnet.

I år var messen lagt på Nationalmuseet i København. Netop den placering kunne et par sarkastiske EU-skeptikere ikke dy sig for at kommentere. Til det måtte Konservatives udsendte svare, at det er meget naturligt for et museum at forbinde fortiden med nutiden for at skabe fremtiden. Og netop det internationale udsyn er et af grundprincipperne i konservatismen.

Europa-Messen får årligt besøg af omkring 1000 folkeskoleelever. Konservatives medarbejdere og frivillige stod traditionen tro klar med grøn saftevand, popcorn samt euro-chokolademønter. Men intet er gratis i denne verden, heller ikke de søde sager hos Konser-

vative. Derfor måtte eleverne, for at få fingre i de søde sager, først svare på et par spørgsmål om EU. Kunne de ikke umiddelbart svare, blev de sendt ud på messen for at finde frem til det korrekte svar. Når svaret så var i hus kunne de, forhåbentligt klogere på EU-stoffet, komme tilbage til den konservative stand og få deres velfortjente præmie.

Radikale spørgsmål

Blandt Konservatives frivillige var der hurtigt et spørgsmål, som viste sig mere populært end de andre. Det var spørgsmålet: "Hvor mange medlemmer har De Radikale af Europaparlamentet?". Kunne eleverne ikke svaret

på netop det spørgsmål, var konservatives frivillige ikke sene til at fortælle eleverne, hvor de helt sikkert ville kunne finde svaret. "Prøv at spørg over hos vores nabostand med de lyserøde balloner" lød det hjælpsomt. Vores naboer fra Det Radikale Venstre, med de lyserøde balloner, tog joken med et smil og eleverne kom glade tilbage til Konservative og råbte i kor: "Nuuul".

Vi har på side 26 samlet et udvalg af de spørgsmål, vi gav til eleverne på Europa-messen. Test din egen viden om EU og se om den ville have rakt til at overbevise de "skrappe" frivillige på den konservative EU-stand.

Hvad ved du egentlig om EU?

Basisviden

a) Hvor mange af EU-landene er med i euroen?

15 17 19

b) Hvor mange medlemmer af Europa-Parlamentet har Det Radikale Venstre?

0 1 2

c) Hvor mange stjerner er der i EU's flag?

12 15 27

Normalen

d) Hvornår blev Danmark medlem af EU?

1971 1972 1973

e) Hvor mange danske medlemmer er der i Europa-Parlamentet?

13 14 15

f) Hvornår er den årlige Europadag?

9. marts 9. april 9. maj

Nørdviden

g) Hvor mange medlemmer har Europa-Parlamentet?

729 733 736

h) Hvor mange kilometer motorvej findes der i EU?

15.000 55.000 85.000

i) Hvor stor var den danske stemmeprocent ved sidste Europaparlamentsvalg?

59,5 % 63,3 % 65,9 %

a) 17 (b) 0 (c) 12 (d) 1973 (men vi stemte i 1972) (e) 13 (f) 9. maj (g) 736 (h) 55.000 (i) 59,5 %

Hvilken konservativ politiker, der sad i Europaparlamentet i 1984-1994, blev kendt for at føre valgkamp i en lille bil, der var udformet som en mariehøne med tilnavnet "Marollen"?			INDEHAVERNE		MARS	BEHAGELIGT		Hvilken landsby i Luxembourg blev i midten af firserne verdenskendt, da en aftale mellem fem EF-lande blev underskrevet på et nærtliggende skib?		
			CIFRE (fork.)				↩			
			GILDE							
			TERROR-ORG.							
ENERGI	GLÆDE	STONE	↩					KARAKTER	MØBEL	SALE
BYGNINGER		GUDINDETAL				PRIVAT		-		
VOGNET								NATRIUMGYS		
BESKU					FIRE ENS					
					RETNING	DRIK				
IKKE TROENDE									TO ENS	
GRINE			↓	VEJE						
TRÆ										
SØLV		IKKE ØSTRIG								
BRODERKÆRLIGHED		TIDL. REGERING SAMT								
FREDEN										
KANTER										

MAD TIL DØREN AF SUNDT
• PLANLAGTE •
MIDDAGSPOSER
 = INKLUSIV OPSKRIFTER =

ALTID GRATIS LEVERING

Læs mere og bestil på www.middagsfred.dk
 Kundeservice@middagsfred.dk / Tlf: 70 14 50 71

middagsfred
 NY NORDISK HVERDAGSMAD TIL BØRNEFAMILIER

		B								
		H	A	L	L	O				
		R	A	I	D					
		K	O	N	G	E				
	T	O	R	N	S	A	N	G	E	R
	E	L	O	E	S	I	N	E		
	L	I	N	E	R	N	E	L	P	
J	E	E	P	N	A	T	I	T		
G	R	A	E	N	E	R	G	I		
A	R	T	I	G	I	D	E	E	L	
A	R	N	E							
F	A	S	T							
L	E	V	E							
R	E	N	T							
V	E	D	A							
R	E	O	L							

Løsning fra Politisk Horisont nr. 3 2011

Indsend dit svar

Konkurrencen er kun for medlemmer af partiet. Der trækkes lod blandt de indsendte svar d. 12. januar 2012. Du får direktebesked, hvis du har vundet. Vi trækker lod om 5xpladser inkl. mødeforplejning til den store Partiprogramkonference d. 28. januar 2012 (transport på egen regning).

Vindere fra sidste nummer:
 Tillykke til Lis fra Årslev, Peter fra Thyholm og Preben fra Mariager som alle får tilsendt et eksemplar af Kurt Strands nye bog om Poul Schlüter.

@ KRYDS & TVÆRS

OPEN FOR BUSINESS?

Vi skal i højere grad se **udenlandsk arbejdskraft**, *udenlandske investeringer* og det, at dygtige danskere og virksomheder etablerer sig **uden for landets grænser**, som en ressource. En *ressource*, som vi bevidst og målrettet skal udnytte for at komme styrket ud af den aktuelle økonomiske nedturs favntag.

➔ *Hvordan?* Se DI's analyser og forslag i pjecen Open for Business: di.dk/shop

Organisation for erhvervslivet

PP DANMARK

UDGIVERADRESSERET
MASKINEL MAGASINPOST

ID-nummer 42441